

Arrest

nr. 85 000 van 20 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soennitisch Koerd te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul (Centraal-Irak). U zou sinds begin 2010 aan het werk zijn gegaan in een theehuis als ober. Dit theehuis zou een verzamelplaats zijn geweest voor politiemannen, personen van de terreurbestrijding en personen van de geheime diensten. Op 19 februari 2011 zou u vier onbekende mannen hebben bediend, die u vervolgens vroegen om hen te vergezellen naar buiten. Eenmaal buiten zou één van deze mannen u hebben bedreigd met een wapen. Hij zou u hebben aangemaand een auto in te stappen. In deze auto zouden zij hebben gesproken over de Jihad. Zij zouden u vervolgens hebben verplicht met hen mee te werken. Zij zouden u de instructies hebben gegeven om een aanslag te plegen

op het theehuis waar u werkte. Ze zouden u hebben gewaarschuwd om dit aan niemand door te geven, zoniet zou u het met uw leven bekopen. U was bang en zou hebben toegezegd. Ze zouden u hebben gezegd ten allen tijde klaar te staan. De volgende dag zou u klacht hebben ingediend bij het politiekantoor van Nabi Yunis. U zou terug naar uw werk zijn gegaan. Diezelfde dag zou u een politiepatrouille hebben zien passeren. U vreesde dat uw belagers de politiewagen hadden gezien en u durfde niet meer in de zaak te blijven. U zou met uw familie zijn ondergedoken bij uw oom in de Jaza'ir wijk. Op 23 februari 2011 besloot u Irak te verlaten. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute, kwam u op 8 maart 2011 aan in België. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart voor.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er twijfels rijzen omtrent uw beweerde afkomst uit Mosul.

De identiteitsdocumenten die u ter staving van uw asielaanvraag heeft voorgelegd, namelijk uw nationaliteitsbewijs en identiteitskaart werden ter verificatie voorgelegd aan de Belgische Federale politie. Uit hun analyse (dd. 08/02/2010, zie administratief dossier CGVS) blijkt dat deze documenten volledig vervalst zijn en dus niet als authentiek bewijsstuk kunnen worden aanvaard. Aldus blijkt dat u op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden.

Niet alleen slaagt u er hierdoor niet in uw identiteit en afkomst aan te tonen, maar bovendien ondermijnt de hierboven vastgestelde fraude uw algehele geloofwaardigheid en oprechtheid. Niet enkel slaagt u er niet in uw afkomst aan te tonen op basis van uw identiteitsdocumenten, maar ook uw verklaringen over uw geboortestad doen twijfels oproepen over uw beweerd 21 jarig verblijf in Mosul. U blijkt immers op meerdere essentiële kennisvragen onvoldoende en foutieve antwoorden te geven. De informatie waarop het CGVS zich baseert, is toegevoegd aan het administratief dossier.

Zo verklaart u onbegrijpelijkwijze dat de oude brug het dichtst bij de luchthaven is gelegen (CGVS, pg.7). Dit zou betekenen dat de luchthaven pal in het centrum van Mosul is gelegen, dit terwijl in werkelijkheid de luchthaven van Mosul ver van het stadscentrum verwijderd is, meer bepaald aan de stadsrand van Mosul. Bovendien noemt u de Arabi wijk en de Karama wijk als wijken die in de buurt van de luchthaven zijn gelegen (CGVS, pg.6) en dit terwijl de Arabi wijk in het uiterste noorden van de stad is gelegen en de Karama wijk in het zuidoosten van de stad. Deze twee wijken liggen aldus ver uit elkaar en al helemaal niet in de buurt van de luchthaven die in het zuidwesten van de stad is gelegen. Bovendien ligt de luchthaven niet aan de linkerkant van Mosul, zoals u beweert (CGVS, pg.5). Verder ligt de nabij deze luchthaven gelegen wijk Tayaran niet aan dezelfde kant (links) als de Arabi wijk (CGVS, pg.6). U kent de Ghezlani basis als legerbasis, maar weet niet dat deze basis gevestigd is bij de luchthaven daar u deze niet aan dezelfde kant als de luchthaven situeert (CGVS, pg.9).

Daarnaast blijkt ook uw kennis over de bruggen zeer beperkt. U stelt immers dat de tweede brug 'Qadissiya brug', de vierde brug 'Hurriya brug' en de vijfde brug 'Salaam brug' wordt genoemd (CGVS, pg.8). Dit terwijl de tweede brug de 'Hurriya brug' is, de vierde brug 'Salaam' heet en de vijfde brug 'Qadissiya'. U weet niet waar het pretpark van Mosul is gelegen (CGVS, pg.9). U beweert verkeerdelijk dat de universiteit aan de rechterkant van Mosul ligt (CGVS, pg.5) dit terwijl deze zich aan uw kant bevindt. U beweert dat de historische 'hadba minaret' zich in de 'Farooq straat' bevindt, maar situeert 'de Farooq straat' verkeerdelijk aan de linkerkant van Mosul (CGVS, pg.9). Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u bekende gebouwen, straten, buurten en bruggen verkeerd situeert. Uw beweerde aanwezigheid in Mosul tot februari 2011 is dan ook ongeloofwaardig. Het vermoeden rijst dat u de afgelopen 21 jaar niet (steeds) in Mosul heeft doorgebracht en dat u mogelijks beschikt over een andere verblijfplaats.

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw verklaringen als zou u recent in Mosul hebben verbleven, wordt er evenmin geloof gehecht aan uw verklaringen als zou u recent in deze stad zijn gevisieerd door een onbekende terreurorganisatie. Zelfs al zou er wel geloof kunnen worden gehecht aan uw recente verblijf in Mosul, dan nog dient te worden gewezen op het feit dat de door u geschetste gang van zaken weinig aannemelijk is.

Zo stelt u te zijn aangesproken door een onbekende organisatie dewelke u zou hebben gedwongen mee te werken aan een aanslag in het theehuis waar u werkte (CGVS,pg.13). Het is echter onbegrijpelijk dat deze onbekenden meteen hun malafide intenties hebben kenbaar gemaakt alvorens enige zekerheid te verkrijgen betreffende uw loyaliteit ten aanzien van hen. Bovendien is het al even onbegrijpelijk dat zij eerst openlijk hun kwalijke bedoelingen zouden hebben kenbaar gemaakt om u daarna te laten gaan met de mededeling u verder te zullen contacteren (CGVS, pg.12). Dit gaf u

namelijk de nodige tijd om de autoriteiten te waarschuwen zodat zij de nodige stappen konden ondernemen om uw belagers op te wachten en te arresteren (CGVS, pg.13). Er kan van worden uitgegaan dat dergelijke milities veel voorzichtiger te werk gaan om arrestaties door de autoriteiten te vermijden en hun doel te kunnen bereiken.

Bovendien is het onbegrijpelijk dat u de autoriteiten wel en de eigenaar van het theehuis niet op de hoogte bracht van het incident. Zo stelde u hem op de hoogte noch na het incident, noch toen u reeds ondergedoken was en al evenmin toen u reeds in België was aangekomen (CGVS, pg.13-14). U zou zelfs geen enkele moeite hebben ondernomen om hem te proberen contacteren (CGVS, pg.14). Deze onverschillige houding van u strookt echter niet met de ernst van de situatie en het gevaar dat de eigenaar van het theehuis liep te worden belaagd door deze onbekenden.

U lijkt verder niet echt begaan te zijn met wat er zich na uw vertrek in Irak heeft afgespeeld betreffende deze problematiek. Zo weet u niet of er onregelmatigheden werden opgemerkt rondom uw verblijfplaats daar u zich hierover niet meer hebt geïnformeerd (CGVS, pg.14). Nochtans dreigden deze onbekenden u en uw familie te doden bij het doorspelen van hun kwalijke bedoelingen. U weet niet hoe het staat met het politieonderzoek. U licht in dit verband toe dat niemand anders informatie mag inwinnen over uw zaak indien u er niet bent (CGVS, pg.14). Deze uitleg kan niet overtuigen. Bovendien weet u niet of er uiteindelijk iets is gebeurd met het theehuis. U heeft zich hierover niet geïnformeerd (CGVS, pg.14). Het hoeft geen betoog dat er op zijn minst kan worden verwacht dat u zich hierover verder zou hebben geïnformeerd. Indien u dit wel zou hebben gedaan, zou u de mate van vervolging waaraan u onderhevig was, beter hebben kunnen inschatten. Uw desinteresse jegens uw problematiek relateert dan ook in ernstige mate de door u ingeroepen vrees op vervolging.

De intentionele identiteitsfraude die u pleegde, het feit dat u niet vertrouwd bent met gangbare begrippen in de stad waar u beweert 21 jaar te hebben gewoond, de weinig aannemelijke gang van zaken zoals die door u werd geschetst en uw desinteresse jegens uw eigen problematiek, maken dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw relaas. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkoek dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde 3 vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de hoorplicht.

Hij stelt vast dat de door hem neergelegde documenten vals werden bevonden en wijst erop dat zowel hij als verwerende partij niet konden zien dat deze documenten vervalst waren. Enkel de Belgische Federale Politie kon deze vaststelling doen. Verzoeker werd niet ondervraagd over de identiteitsdocumenten en is van mening dat hij over dit belangrijk feit tenminste opnieuw gehoord had moeten worden. Er is daarnaast geen enkel element dat enige intentie in hoofde van verzoeker aantoonst om te willen misleiden.

Met betrekking tot het gebrek aan aardrijkskundige kennis in verband met Mosul, stelt verzoeker dat hij een gebrek aan ruimtelijk inzicht heeft en wijst hij erop dat hij geen studies heeft genoten, zodat hij niet beter een stadsplannetje kan tekenen.

Verder wordt er gesteld dat het normaal is dat hij de autoriteiten waarschuwde en niet de eigenaar van het restaurant en dat het feit dat verzoeker niet weet hoever het politieonderzoek staat geen zaak van desinteresse is maar eerder een begrijpelijke veiligheidsreflex.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Uit de analyse van de Belgische Federale politie blijkt dat de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs die verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag heeft neergelegd, volledig vervalst zijn en derhalve niet als authentiek bewijsstuk kunnen worden aanvaard (stuk 13, Documenten). Deze vaststellingen worden niet door verzoeker betwist noch door enig begin van bewijs ondergraven. De asielzoeker draagt de verantwoordelijkheid voor de stukken die hij neerlegt; de loutere bewering dat hij niet wist dat deze documenten vervalst waren, is niet afdoende ter verschoning van het bijbrengen van niet-authentieke documenten.

Verzoeker legde vage verklaringen af over zijn geboortestad. Hij gaf namelijk op meerdere essentiële kennisvragen over Mosul onvoldoende en foutieve antwoorden. De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, moet in de eerste plaats nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Van iemand die zich vluchteling verklaart mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij een degelijke kennis heeft van zijn land van herkomst. Ook van een laaggeschoolde kan verwacht worden dat hij deze vragen kan beantwoorden. Verzoekers stelling dat hij geen studies heeft genoten en het niet-gestaafd gebrek aan 'ruimtelijk inzicht' is derhalve niet relevant om de vastgestelde onwetendheden over zijn geboortestad te vergeoelijken.

Er wordt evenmin geloof gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij in Mosul zou zijn gevisieerd door een onbekende terreurorganisatie, aangezien de door hem geschetste gang van zaken niet aannemelijk is. Zijn pogingen tot verduidelijkingen in het verzoekschrift kunnen deze onaannemelijkheid niet ombuigen, aangezien hij slechts eigen interpretaties weergeeft. Verzoeker slaagt er niet in de terechte motieven van de bestreden beslissing inzake de niet-geloofwaardige werkwijze van de terreurgroep met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Het werd eveneens terecht ongeloofwaardig geacht dat verzoeker op geen enkel ogenblik de eigenaar van het theehuis op de hoogte bracht van de imminente dreiging ten aanzien van het theehuis.

Tenslotte kan van verzoeker verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om contact te hebben met zijn thuisbasis om te vernemen hoe zijn persoonlijke problemen evolueren. Het feit dat hij nalaat dit te doen, wijst op een gebrek aan interesse in zijn situatie.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd zodat het door de Raad tot zijne wordt gemaakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker voert geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en op de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.2. De aangevoerde hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren. In casu blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord op 14 september 2011, waarbij hij werd bijgestaan door zijn advocaat (administratief dossier, stuk 4). Verzoeker diende tevens een vragenlijst in (administratief dossier, stuk 10). Derhalve heeft verzoeker ruimschoots de kans gehad zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen en kan een schending van de hoorplicht niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS